

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ—GHERLA. CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială

Partea oficială.

Numiri.

Onoratul *Augustin Suciu*, preot nou hirotonit este numit *administrator local* la parohia *Tiocul de sus* (Tr. Someșului)

Din șed. konz. 30 Martie 1933.

Nr. 2651.

Reuniunea diecezană de asigurare.

Pentru orientarea Veneratului Cler, publicăm în cele ce urmează, situația Reuniunii diecezane de asigurare:

1. Valoarea clădirilor bisericesti și școlare asigurate la Reuniune a fost
33.817.346 Lei.

2. Din valoarea totală a clădirilor este reasigurată

a) la soc. „Transilvania“ 22.059.550 L.

b) „Prima Ardeleana“
10.005.250 L.

3. Suma premiilor de asigurare pe anul 1931 a fost:
145.290 L.

a) s'a încassat 121.826 L.

b) rămas restanță 23.464 L.
care s'a încasat în anul 1932.

c) solviri înainte 35 L.

4. Despăgubiri s'a plătit în anul 1931
1.444 Lei.

5. Averea Reuniunii la finea anului 1931 a fost:

a) în hârtie de valoare 25.000 L.

b) în depuneri 611.267 L.

c) în numerar 4.409 L.

d) în taxe restante 22.464 L.

Total: 664.140 L.

e) față de anul 1930 a crescut averea cu 117.003 L.

Din șed. konz. 26 Februarie 1933.

Nr. 696.

Necrolog

Cu durere anunțăm Veneratului Cler, că Mult Onoratul *Gregoriu Mureșan*, fost preot pensionar în Florești, jud. Someș, a repausat în Domnul în ziua de 16 Aprilie a. c. în anul 78 al vieții și 53 al preoției.

Onorat Frațiiile Voastre veți aduce la altarul Domnului sutragiile pii îndatinate pentru odihna sufletului adormitului în Hristos Frate.

Cluj, la 20 Aprilie 1933.

Nr. 2553.

Concurs la parohii.

Parohia vacantă *Drag*, situată în tractul Gârboului, se curentează cu termenul de *1 Iunie 1933*, cu susținerea anului de văduvie.

Cluj, șed. konz. 27 Aprilie 1933.

No. 2775—1933.

Doritorii de-a dobândi vre-unul din aceste beneficii parohiale, să-și înainteze rugările la Ordinariatul episcopal în termenul concursual — pe calea *oficiului protopopesc competent*, — provăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.

2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc.

3. Extras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlar 1931/32. la caz, că școala în anul școlar trecut n'a funcționat atestat oficios, că pruncii totuși au fost catehezați

4. Extras autentic din protocolul predicilor de pe un an, care se termină la data când se înaintează rugarea

La rugările înaintate fără aceste documente, — dintre cari cele de sub 3 și 4 trebuie se fie vizate și autentificate de către oficiul protopopesc, — nu se va reflecta.

Partea neoficială.

Anul sfânt

Preoții și credincioșii din întreaga noastră provincie mitropolitană au luat cunoștința despre dispozițiile Bisericii noastre în legătură cu prăznuirea anului sfânt. Acele dispozițiuni am și început să fie puse în aplicare.

Nu putem decât să ne bucurăm că biserica română unită cu Roma se încadrează din nou în ritmul bisericii universale, muncind, după puterile ei, încă așa de modeste în comparație cu marea biserică cârmuită de urmașii sf. Petru, pentru a face din sufletele credincioșilor pământ primitiv pentru daturile ce se vor revârsa dela Părintele luminilor în decursul anului jubilar.

Instrucțiunile mai marilor le avem. Restează acum punerea lor în aplicare, atât de cler, cât și de popor. Numai încapă nici o îndoială, că intensificarea vieții religioase în poporul nostru, în decursul anului sfânt, atârnă în primul rând dela zeul preoților noastre. Ei cari trebuie să fie totdeauna, în urma misiunilor, „lumina lumii” și „sarea pământului”, vor fi îndatorați să lucreze cu deosebit zel mai ales în anul acesta.

Îndatorirea însă nu poate porni rodnică decât din cunoștința lor preoțească. Ordinele mai marilor dacă nu trec prin o astfel de cunoștință, nu pot aduce roade în cele spirituale. Îndeplinirea esecutării luate, nu mai sub latura poruncii — când supravegherea esecutării rămâne la simțul de răspundere al preotului, — nu însemnează a lucra în viața Domnului,

Noi trebuie să muncim din credință și din convingere. Și așa, întâia îndatorire a noastră a preoților este de a reînvi în noi harul dat prin punerea mânilor, de a deștepta din nou în sufletele noastre însuflețirea sfântă a primilor ani de preoție. Va fi nevoie. ca în decursul acestui an să fim toți tineri în credință și în dragostea și râvnele pentru casa Domnului.

Credincioșii simt îndată ceea ce preotul săvârșește numai din datorie, și nu din conștiință conivnsă. Și un preot care numai în anul jubilar numai ca să-și achite un obligament, nu va putea niciodată să-i convingă pe credincioși să practice creștinismul în moe deosebit.

Mai ales la noi la români, unde actele de pietate deosebită nu au fost decât sporadic în deprinderile poporului. Pentru a-i încălzi și convinge pe credincioși ca în mase mari să cinstească după cuviință patimile mântuitoare ale Domnului, e nevoie ca mai întâi inimile noastre să fie calde și convinse.

Altfel nici o acțiune stăruitoare nu o am putea desvolta. Și, din practica trecutului, știm că, și de data aceasta vom avea nevoie de muncă străduitoare.

Da! Încă cum să mai aducem tinerețe și zel în inimile noastre răcite sau în sufletele devastate de luptele vieții, de greutățile traiului zilnic, așa de mari azi pentru preoțimea noastră? Când nu mai avem o zi de liniște, când grija zilei de mâine ne macină energiile cele mai prețioase, de unde însuflețirea primilor ani de preoție? De unde idealismul de atunci?

Desigur nu dela noi, că dela Acela care ne poate da harul. Ce putem face noi e să-l cerem cu umilință, și să ne păstrăm pe noi mai întâi, în cursul anului sfânt, străini de ori ce patimă, de orice păcat de moarte.

Ceeace putem face e să ne convingem, că anul jubilar e statornicit pentru prăznuirea celui mai mare act din viața omenirii, și așa e de o importanță capitală chiar pentru binele nostru personal, al păstoritorilor noștri, și al poporului nostru întreg.

Intr'adevăr altă mântuire nu i s'a dat neamului omenesc decât cea prin patima Domnului, până la capătul veacurilor. Îndeplinim deci un postulat

pentru fericirea proprie și a credincioșilor noștri, când nizuim în cursul acestui an să trăim noi și credincioșii noștri, împlinind întru toate, legea.

Pentru câte doctrine și teorii, pentru câte noi sisteme sociale se dă în vânt azi atâta lume! Invață, aleargă, jertfește pentru o credință și mântuire nouă!

Atâția apostoli ai altor credințe sunt gata să-și dea viața pentru biruință. Și toate aceste sunt încercări omeneste, doctrine și teorii, cari azi sunt slăvite, mâine vor fi hulite, toate neputându-se asemăna nici pe departe cu adevărul creștin, și toate fiind în imposibilitatea de a-l mântui, și ferici pe om.

Dar noi, tineri sau bătrâni, vestim în anul sfânt singura mântuire dată lumii și oamenilor, singurul adevăr slăvit de nouasprezece veacuri, și care va rămânea neatins până la sfârșitul veacurilor.

Deci conștiința că suntem în slujba cea adevărată, apostolii ai singurei posibilități de fericire a anului și în lumea aceasta, și în viața viitoare, trebuie să ne dea putere de muncă încredințată în anul jubilar.

E rădăcina oricărei activități preoțești această conștiință.

Desigur dacă între noi vor fi de aceia cari cred să e de ajuns ritualul pentru a te putea numi apostol, că nu e nevoie de alte deprinderi spirituale decât cele obicnuite, cărora le va fi greu să adune pe credincioși mai des

la biserică, să le asculte mai des spovedirile, aceștia nu vor putea aduce nici un spor vieții creștinești din parohiile lor în anul jubilar. Nici aceia pentru cari indiferentismul religios ajuns să-i apese ca pe atâția credincioși — e un fel de obicnuință pe care nu o mai cred vinovată.

Conștiința și mândria, că suntem în slujba cea adevărată, trebuie să a învie în fie care din noi. Și o putem ușor reinvia considerând zbuciumul deșert al tuturor încercărilor omeneste de a-l face mai fericit pe om.

În deosebi azi, când atâta lume vestește, că numai satisfacerea părții materiale din noi poate aduce liniștea, pacea, și fericirea omului, când prin acest grea materialism se pregătește omenirii una dintre cele mai mari nenorociri, datoria noastră e să ajutăm după puteri la biruința adevărului din care singur poate răsări fericirea.

Ori cât am fi de modești și de slabi în puteri, gândul că noi prin viața și activitatea noastră putem reface în creștinism sufletele credincioșilor, și prin ei, a nației noastre, trebuie să ne dea putere și zel pentru a ne urni din nepăsarea față de viața religioasă a poporului și față de atâtea propagande subversive, și să ne hotărâm a ne face întreaga datorie.

Atât e de ajuns dacă vom face. Domnul va da celelalte, va trimite darul său care a făcut din pescari, mai umiliți ca noi, — apostoli.

I. *Ăgârbiceanu.*

Teologie pastorală practică

Cel ce voiește scopul, trebuie să voiască și mijloacele. Mi-se umple ochii de lacrimi, când mă gândesc la mijloacele, cari stau la dispoziția multor preoți români, pentru ajungerea scopului lor. Svârliți afară din sat în localuri de gard de nuiele, pe un vârf de deal, între niște păraie, cari le servesc de drum către sat, prundit numai atunci, când vine Episcopul să-i vadă, fără a cunoaște tigneala traiului pământean, se

apucă, clădesc: în inima tinerimii cunoștința de Dumnezeu, măiestria cetitului și-a scrisului, evanghelizarea în bisericuța de lemn, ori lut, pe alt vârf de deal, și în sfârșit acești preoți idealști clădesc și lui Dumnezeu lăcaș vrednic în sat și pentru succesorii lor, cu lucș de om. Munca lui Sisif.

Vine un războiu, un curent afurisit, un frate fals, și după proporția cercului lor de

activitate afurisită, sdrobesc idealismul intrupat, efectul muncii acestor modești pioneri ai lui Hristos.

Câte rele provin apoi peste oameni: vine lumea și toate le pune în cărca preoțimei. Spun poporului, că preoții au făcut războiul cel mare, că biserica e lacomă, că arhieriei și preoții nu-s la culmea misiunii lor.

Preotul ajunge în locul omului celui foarte bun, a cărui cea mai fierbinte dorință era de a face bine celorlalți oameni. Incepuse să se clădească un fel de acoperiș imens de mare, sub care se cuprindea tot ce era bun și folositor omului. Atunci oameni cinstiți începură a intra sub acoperiș, iși acoperiau lipsele și ieșiau binecuvântând pe binefăcător. Binefăcătorul suplinea ce luaseră lipsiții și se bucura de isprava lui.

Iată, însă, că într'o zi intrară sub acoperișul binecuvântat oameni răi, frați falși, cari furaseră și distruseră tot, încât nimeni nu se mai putea folosi cu nimic. Atunci lumea înjură pe omul carele făcuse lucrările atât de rău. De ce nu pusese păzitor? De ce nu pregătise bunătăți pentru toți? De ce lasă pe ticăloși să intre? Căci fie-care crezându-se bun, învinovăția pe vecinul său, că e rău.

Pe cine înjură lumea de azi? Pe Dumnezeu și pe preot.

E rău acoperișul, biserica, e rău preotul (omul cel bun) care în multe locuri și-a sacrificat totul ca să facă bine credincioșilor. Ici și colea: avem vrajbe produse de preoți agitatori, dar pe alte locuri în sate de mii de suflete, curentul afurisit și-a ridicat edificii zise de rugă ca piramidele Faraonilor din Egipt.

Să nu ne amăgim fraților! suntem pe marginea prăpastiei. Noi stăm indiferenți. E drept că suntem săraci. Statul ne slăbește cu plățirea salarelor, iar tu bietule preot cu 2—3 copii de școlărit n'ai de multe ori preț să ți cumperi un kilo de sare.

Suntem însă bogați în lacrimi, din aceste trebuie să izvorescă și vre-o 5—6 Lei pentru niște broșurele, cari apără biserica. Prin biblii false, prin foaia: „Semelele Timpului“, și prin broșurile vrăjmașe ne-au răpit zeci de mii de Români din sânul bisericii.

Curentului de broșuri sirenice, trebuie să-i opunem curent de broșuri adevărate creștine.

Strinxit calamum în contra sectarilor spune istoria despre s. Hieronim. Sunt și la noi cari prind condeiul, cari contemplează ridicarea de piramizi și pe satele noastre, Avem și noi în centrele noastre vl dicești bărbați, cari se năzuiesc să lumineze pe

credincioși în contra sectarilor, prin scrierile lor pe înțelesul poporului. Aceștia voiesc să câștige poporul pe seama lui Dumnezeu, să-l vadă fericit, să-și implinească menirea pentru care-i pe pământ. Dar ei trebuie să fie înțeleși de preoți, preoții să priceapă și să fie adânc pătrunși despre însemnătatea presei bune în zilele aceste rele, în cari cutrieră orașele și satele atâția apostoli mincinoși și înșelători. Iată ce spune Papa Pius X. despre presă: Presa e stăpâna lumii... Încă nu se înțelege însemnătatea ei. Nici credincioșii, nici preoții nu se ocupă de ea, cum ar trebui. Zădarnic zidiți biserici, zădarnic organizați misiuni, zădarnic întemeiați școli. Toate silințele voastre vor fi deșarte, dacă nu veți ști să întrebuințați arma cea mare a presei“.

Iar Papa de acum Pius XI, așa glăsuiește: „Presa stă în slujba celui rău, într'un chip îngrozitor, stricând gândirea și datinele... Catolicii greșesc de multe ori nu numai nepricepând trebuința presei bune, ci încurajând pe cea rea, cumpărând adesea ziare și cărți de acestea“.

Iar marele Cardinal din Belgia: Mercier, despre presă se exprimă așa: „Eu în calitate de arhiepiscop, aș amâna zidirea unei biserici, pentru a da ajutor la întemeierea unui ziar catolic: *Vreau să văd alcătuit în fiecare parohie, un comitet al presei*“.

Înțelegeți, pricepeți frați preoți?!!

O, ce bine ar fi, dacă ați fi pătrunși de aceste cuvinte, și ați alcătui și Frațiile Voastre un astfel de comitet, cu colportaj de bărbați și femei pentru lățirea și răspândirea presei bune. Sunt atâtea cărțile publicate până acuma, și la Blaj, și la Lugoj, și la Cluj-Gherla, și la Oradea, și la Iași etc. Dar, nepricepând mulți importanța presei bune, cărțile zac pe rafturile librăriilor. Se vor publica și de acum înainte fel de fel de broșuri bune, cari țințesc ajutorarea fraților preoți în pastorația sufletelor. Dar e trebuință imperioasă, ca frații preoți să lucreze și ei, să coopereze la răspândirea lor! La lucru, deci, Fraților!!

Un preot bătrân.

Diverse

Paștile în Cluj. Anul plin de binecuvântări cerești, *Anul Sfânt*, deschis în 2 April 1933, și-a produs în Saptămâna Patimilor primele sale roade. Apelul călduros, prin care Părintele creștinătății îndeamnă pe fiii săi sufletești ca mai ales în acest an sfânt să se strângă mai tare în jurul Crucii mântuitoare, a găsit în acest oraș un ecou nebănuit. Biserica Catedrală s'a văzut nevoită să mai introducă un scaun de Măr-

turisiră, și nici așa nu s'a ajuns să se satisfacă cerințelor credincioșilor de-a se putea mărturisă în tot timpul sfințelor servicii, ci în cea mai mare parte a zilei, acestea au fost mercu ocupate. Fără îndoială, rezultatul harului creșc. Rânduielile sfințe, săvârșite cu toată solemnitatea și mai ales Liturgia Înaintesfințitelor, au atras spre casa Domnului nenumărate suflete, pe când Mărturisitoarele erau în tot decursul ocupate. Au trecut prin aceste scaune atâtea suflete desamăgite de o filosofie pe cât de anti-creștină, pe atât de seacă și pe atât de falsă. Câte suflete înfumurate de vanitățile trecătoare ale acestei lumi, n'au îngenuchiat anul acesta în fața preotului mărturisitor spre a-și regăsi pacea conștiinței, pacea care covârșește toată mințea, pacea lui Hristos! Câte suflete rătăcite și abătute, pierdute în haosul filosofiei utopice și inverificabile, cărora mai ales la vârsta adolescenței, le place să admită orice teorie, oricât de bizară și părăsă de alte popoare culte, numai să-și ajungă efectul, să-L știe pe Dumnezeu scos pentru ei din lume. Și privind pe acești orbi nefericiți, te întrebă cu compătimire ca Ucenicii pe Domnul: Doamne cine a păcătuit, aceștia sau părinții lor, pentru că sunt orbi. Noi am putea azi să dăm răspunsul. Și aceștia, și părinții lor. Căci, precum atât de frumos și documentat o dovedește Dl. N. Crainic (în „Calendarul“ de Paști, a. c.), aproape tot ce s'a gândit în epoca modernă, toate mucerile de idei filosofice, științifice și politice, n'au avut alt scop decât să dea lovitură după lovitură, adevărului creștin“.

Din falimentul natural al acestor aberații filosofice și sociale, adevărul creștin răsare cu o aureolă nouă, mai strălucitoare. Vieța e realitate și nu poate subsista mult, întemeiată pe minciuni. De aceea atâtea, creziii filosofice și religioase s'au risipit în cursul veacurilor, dar a rămas și va rămâne pururea adevărul etern al Domnului și Biserica Lui sfântă, Dreptatea Lui e dreptate în veac și cuvântul Său adevăr. Acele idei fantastice și teorii absurde, cari au reușit, pentru un timp, să-și câștige, din nefericire, mulți aderenți, au fost tot atâtea lespezi funerare, cari au crezut că vor pecetlui mormântul Domnului și nu L vor mai lăsa să vină în lume. Dar sufletul omenesc este atât de pustiu și de nefericit, când este lipsit de unicul obiect al fericirii sale desăvârșite, încât se duce, ca mironositele mueri — mai înainte de diminua — la sfântul mormânt al Domnului să-și afle pacea sufletului, fericirea sa. Pentru aceasta, sfințele misiuni ținute de Ilustratarea Sa Părintele-prepozit Dr. Octavian Domide, vicarul general al Eparhiei,

în 24—27 Martie a. c. au fost pentru sufletele oropsite ale creștinilor cari l'au putut auzi în catedrala arhiplină, ca un balsam binefăcător. Iată „imperativul categoric“ al sufletului omenesc, care a îndrumat creștinătatea spre înflorirea și renașterea spirituală, la care asistăm.

Exercițiile spirituale de Paști în Seminar. Anul acesta a fost conduse de Păr. Dr. *Nicolae Lupu*, prof. de Teologie din Blaj. Cu o simplitate admirabilă eruditul predicator ne-a prezentat aceleași divine și veșnice adevăruri, cari vor fi pururea nouă, simplitatea cea umitoare în expunere, erudiția rară în cunoașterea și pătrunderea Sfințelor Scripturi și exemplele plastice, aduse pentru ilustrare, au reușit să înrădăcineze adânc adevărurile eterne și sfințite și să obțină cele mai frumoase roade.

În cele 14 meditații, ținute în primele trei zile ale săptămânii mari, distinsul predicator ne-a prezentat adevărurile veșnice, cele mai necesare, între cari, adevărul că existăm, de unde am venit, că vom muri odată, judecata, despre păcat, despre ocaziuni, taina preoției, patimile Domnului, prețul răscumpărării noastre, ș. a. — Sfințite și veșnice adevăruri! Ceice au avut fericirea să le asculte, s'au simțit după ele ca după o baie binecuvântată. Omul prin faptele sale rele, se simte totdeauna neputincios, ca paralizatul dela lacul Bethesda „38 de ani având în boala sa“, pe care l-a tămăduit Domnul. Și de aceea aceste băi miraculoase ale sufletului și însoțite de cerești daruri, lasă impresii atât de adânci și pururea noi în inimile cari le ascultă.

Joia Mare, la ora 9 a. m. a avut loc în catedrală sf. Liturgie arhierască, cu care ocazie s'au hirotonit 32 lectori, s'a sfințit sf. Mir și s'au spălat picioarele la 12 clerici. Lectori au fost hirotoniți:

Petru Pop, Săsărean Dumitru din anul IV., Ardelean Alexandru, Biriș Ambroziu, Bologean Ioan, Buzilă Traian, Căienariu Emil, Cosma Eugen, Floca Nicolae, Fodor Valer, Ivașco Gavril, Jude Vasile, Lauran Emil, Linu Ștefan, Lungu Victor, Manu Ioan, Maxim Iuliu, Mercea Dumitru, Mihalyi Ioan, Onofrei Pompei, Oșian Ioan, Pârțioc Ioan, Popandron Gheorghe, Pop Ioan, Sabău Alexandru, Sabău Ioan, Sabou Florian, Sonea Vasile, Traica Ioan, Tehătan Gavril și Ungur Teodor toți din cursul III de Teologie.

Vinerea Mare, la ora 9 a. m. s'a făcut în catedrală slujba orelor Impărătești. La orele 5 p. m. s'a făcut Prohodul D-lui N. I. Hr. pontificat de P. S. Sa Episcopul. Stările au fost cântate, ca și anul trecut, alternativ de corul Reuniunii Sf-ta Maria și al teologilor. După Prohod a urmat procesiunea, — la care a participat o mulțime

imensă, pe străzile: Regina Maria, Piața Unirii, Str. Universității, I. C. Brătianu și Minorii. În cadrele prohodului, mulțimea de credincioși care a putut străbate în biserică nemișcătoare, a putut asculta prea faimoasa predică a P. S. Sale Părintelui Episcop. Prin graiul Sfințelor Scripturi Prea Sfinția Sa arată cât de adevărate sunt cuvintele tâlharului, „acesta nici un rău n'a făcut,” cum dintre atâția leproși și flămânzi pe care i-a vindecat și i-a hrănit, acesta singur mărturisește nevinovăția Unsului lui Dumnezeu. Mulțimea, ascultând cuvintele mișcătoare, ce-ți strebăteau până la inimă, își ștergea discret o lacrimă de pocăință. Mai ales, această zi a fost plină de haruri cerești. De dimineață — pela 6 — de când s'a improvizat în catedrală un mormânt superb, biserica a rămas aproape toată ziua, plină. Mormântul a fost păzit de 4 soldați și până la Prohod, câte 6 clerici îmbrăcați de acoliți, cari se schimbau tot la o jumătate de oră, au făcut adorația în fața sfântului Mormânt.

Sâmbăta Mare, la ora 9 a. m. s'a făcut sf. Liturghie a Marelui Vasile, împreună cu inseratul și cântările lui Moise. Apoi în semn de doliu, după îndemnul sfintei Biserici, „Să tacă tot trupul”, serviciile sfinte s'au sistat. În tăcere de mormânt, credincioșii intrau în biserică și adorau pe Domnul și eșeau tot tăcuți.

La ora 12 din noapte, a avut loc slujba *Invierii*. Cerul, care de cu seară promitea ploaie acum era senin și liniștit. A urmat procesiunea cu Prea Sfântul Sacrament, ca în Vinerea Mare, condusă de P. S. Sa. Străzile luminate și tăcute, erau pline de lume. Aproape toate geamurile din străzile pe cari s'a făcut procesiunea erau luminate și mulți urmăreau dela geam procesiunea. La reîntrerea în biserică mulțimea era atât de numereasă, încât poliția n'a putut ținea ordinea la intrare și abia au putut forma mai mulți jandarmi un cordon pentru a putea face posibilă intrarea fără incidente. Biserica îmbrăcată în lumină, era o mare de nenumărate capete: În fața sf. Altar, Prea Sfințitul încunjurat de membrii Venerabilului Capîtlu, au oficiat utrenia sfintei *Invierii*. După aceasta a urmat sărutarea sfintei Cruci, a sfintei Evanghelii și a Icoanei *Invierii* Domnului. Abia la ora 3 din noapte, sfântul locaș de rugăciune și-a reprimis solemnă pace, intrând pentru scurt timp într'o tăcere mistică...

In marea și luminata zi a Invierii, la orele 10 a. m. s'a oficiat sfânta și dumnezeiasca Liturghie pontificată de Excelența Sa Episcopul Iuliu. Conform trumoaselor

tradiții, sfânta Evanghelie s'a citit în mai multe limbi și anume în limba *română, greacă, latină, franceză, italiană, engleză, germană și maghiară*. Neuitate vor rămânea cuvintele dulci și mângăetore ale Prea Sfințitului, care în predica rostită după citirea Evangheliei, cu o înaltă vibrație oratorică, arată, clădind pe argumente solide, adevărătatea luminăi *Invierii*, puterea Domnului asupra vieții și a morții, trănicia Bisericii invincibile și necesitatea credinții. La Liturgia Arhierescă — la care sponsoriile au fost date de splendidul cor al Dlui Caranică — a asistat o mulțime imensă, ce se îndesua în biserică.

La orele 6 p. m. a urmat *Inseratul*, pontificat asemenea de P. S. Sa Domnul Episcop. S'a citit și aici sfânta Evanghelie în opt limbi, ca la sfânta liturghie. La sfârșit a urmat sărutarea sfintei Cruci, a Icoanei *Invierii* și a sfintei Evanghelii, ca la Utrenie. Apoi credincioșii, plini cu darul Domnului, revărsat cu prisosință asupra lor, în această marea și sfântă zi, s'au reîntrors la casele lor, ducând în suflet mângâeri nespuse, produse de lumina și bucuria sfintei *Invierii*.

Pentru biserica catolică din Bonțida. Curatorul și credincioșii gr. cat. din comuna Bonțida, jud. Cluj, a aranjat a doua zi de Paști, o serată culturală urmată de dans, sub patronajul înalt al Excelenței Sale Domnului Episcop Dr. Iuliu Hossu și al Societății „Sfânta Maria” din loc. La această serată și-au dat concursul și clericii noștri din Cluj, cu o conferință populară, patru coruri și două declamații. Serata a avut loc în localul școlii primare. După serată, a urmat petrecerea în palatul baronului Banffy. Venitul curat destinat sf. biserici gr. cat. se afirmă a fi la 15-16 mii Lei.

CONCURS

pentru ocuparea postului vacant de cantor în parochia gr. cat. *Bistrița* (jud. Năsăud). Termenul este în *31 Iunie 1933*. Reflectanții vor înainta cererile împreună cu diploma de cantor dela Blaj până la data de mai sus Of. Par. și se vor prezenta în una din Dumineci la sf. Biserică. Sunt preferați cei ce știu conduce și corul bisericeii.

Bistrița, la 10 Aprilie 1933.

Curatorul

Împodobirea bisericilor. — Atragem atențiunea Fraților preoți asupra anunțului atelierului de tâmplărie din Iclod, unde se pregătesc în mod artistic, solid și ieftin obiecte bisericesti.

Facem acest lucru din motivul, că atari obiecte, — chivote, feșnice, etc. — de cele mai de multe ori se obișnuiesc a se face în execuție necorespunzătoare, primitivă și scumpă. Scopul oficiului parohial, care are directiva artistic-rituală a lucrărilor, este chiar ca să stea într'ajutor Fraților preoți, cari doresc obiecte frumoase, practice și trainice cu preț moderat, cari să fie podoabă cuviincioasă altarelor și bisericilor.

Până acum s'au executat chivote, feșnice, tetrapoduri, scrin pentru desfacerea produselor de presă bună, pe seama bisericilor din Fundătura, Dârja, Iclod, Iclozel, spre mulțumirea deplină a tuturor. Credem, că prin aceste șire facem un serviciu bun Fraților preoți și dăm orientare în cauza împodobirii bisericilor, care este atât de scumpă nouă tuturor.

Librăria Diecezană Gherla.

Aducem la cunoștința Prea Onorabelor Oficii protopopești și parohiale, că avem în depozit și putem expedia toate imprimatele prescrise prin veneratul ordin circular de sub Nr. 4185 1932 — pentru unificare impuse tuturor oficiilor protopopești și parohiale ale eparhiei de Cluj—Gherla.

Imprimatele și prețurile lor sunt următoarele:

I.

Socoteli [cont de gestiune] coala 1, de înveliș	4 Lei
Socoteli [cont de gestiune] coala 2, venituri	3 "
Socoteli [cont de gestiune] coala 3, cheltuieli	3 "
Bugetul	4 "
Inventarul	3 "
Registrul de casă.	2 "

Exemplarul de casă (pentru oficiul parohial) din socoteli ce este un volum compactat, costă suma coalelor com-

pactate după dorință + prețul compactării, ce face la exemplar 60—65 Lei.

Ziarul de casă compactat asemenea face suma prețului coalelor compactate + prețul compactării, ce la exemplar face 40—45 Lei.

II.

Form. 1. Proces verbal pentru vizitația canonică a oficiului protopopesec (numai pentru trebuințele celor ce sunt delegați de Ordinariat pentru a face vizitația canonică). 2 Lei

Form. 2. Proces verbal pentru vizitația canonică a oficiului parohial (numai pentru protopopi) coala 2 Lei.

Form. 3. Informațiuni despre preoții deficienți, sau în disponibilitate, domiciliați pe teritoriul protopopiatului și despre preoții profesori sau din alte slujbe, — (numai pentru oficiile protopopești). coala 2 Lei.

Form. 4. Informațiuni despre văduvele și orfanii de preoți domiciliați pe teritoriul protopopiatului (numai pentru oficiile protopopești), coala 2 Lei.

Form. 5. Datele statistice despre terea parohiei, coala 4 Lei.

Form. 6. Datele statistice despre starea protopopiatului (numai pentru oficiile protopopești) coala 2 — 20 Lei.

III.

Registrul funcțiunilor preoțești, coala . . . . . 3 Lei.

Exemplarul compactat respectiv broșat din registrul de funcțiuni, costă din 10 coale 35 Lei, iar din 15 de coale 50 Lei.

Imprimatele dorite se expediază dacă se trimite suma prețului înainte + 20 Lei pentru ambalaj și taxele de expediție, ori — la dorință — și cu ramburs.

Direcțiunea Librăriei Diecezane.

BIBLIOTECA DIN GHERLA

SERIA I. PENTRU INTELECTUALI.

- Nr. 1. *Apararea Creștinismului prin Unirea Bisericilor*, studiu dogmatic, canonic, istoric, social, de actualitate, cu un Supliment, 378 pagini, — format 8-0, prețul 140 Lei.
- Nr. 2. *Dumnezeu, Creatorul omii*, conferință filosofico-teologică, 62 pagini, prețul 15 Lei.
- Nr. 3. *Omul în lumina credinței creștinești*, conferință filosofico-teologică prețul 15 Lei.

SERIA II. PENTRU POPOR.

- Nr. 1. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea I. ce este Biserica adevărată. Unitatea și vechimea ei. Cum s'au despre de Biserică Grecii și Protestanții. Ediția II. 108 pag., prețul 12 Lei
- Nr. 2. *Datorințele creștinești ale bărbaților*. 62 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 3. *Invățătură creștinească pentru femei*. Ed. II. 48 pagini, prețul 6 Lei
- Nr. 4. *Invățături pentru tinerii feciori*. 36 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 5. *Invățături creștinești pentru fetele fecioare*. 40 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 6. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea II. Biserica adevărată trebuie să fie: Una, Sfântă, Catolică și Apostolică. — Prețul 20 Lei.
- Nr. 7. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea III. Capul Bisericii — Papa dela Roma. Papa urmașul legiuit al Sfântului Petru. Prețul 10 Lei.
- Nr. 8. *Roma și mănăstirile românești unite dela Nicula, Bicsad, Moisei și Strâmbu*. Rugăciuni și învățături creștinești pentru folosul sufletesc al credincioșilor cari merg la Mănăstire. Ediția Tipografiei A. Todoran. Prețul 10 Lei.
- Nr. 9. *Acatistul Maici Domnului*, ce să cântă în Sâmbăta a V-a din marele Post. Editura Librăriei Diecezene. — Prețul 10 Lei.
- Nr. 10. *Maica Domnului dela Sfânta Mănăstire din Nicula*. Evlavia cătră Născătoarea de Dumnezeu. Istoria Icoanei plângătoare și făcătoare de minuni dela Nicula. Prețul 20 Lei.
- Nr. 11. *Minunile Maicii Domnului*. — Prețul 10 Lei.

SERIA III. PENTRU PREOȚII-PĂSTORI SUFLETEȘTI.

- Nr. 1. *Manual de Cateheze practice*, pentru învățământul Religiei în clasele I și II din școala primară. Vol. I. Lecții metodice (18 lecții pentru trimestrul I al anului școlar, 176 pagini în 8-0, prețul 50 Lei.
- Nr. 2. *Manual de Cateheze practice etc.* Vol. II. pentru trimestrul II (27 lecții practice) 184 pagini, prețul 60 Lei.
- Nr. 3. *Manual de Cateheze practice etc.* Vol. III pentru trimestrul III (15 lecții practice) 120 pagini, prețul 40 Lei.

La comande separate — să se adăogă și porto postal, la broșurile mici — câte 2 Lei de exemplar, iar la cele mai mari câte 10 Lei.